

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 15 Września r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, dnia 4 września.

(z Ruskiego Inwalida)

Przez rozkaz dzienny, wydany w Warszawie d. 18 sierpnia: „JEGO CESARSKA MOŚĆ, na przeglądzie dnia 17 teraźniejszego sierpnia Woysk Leib-Gwardyi, Litewskiego Oddzielnego Korpusu i całej Polskiej Armii, przy których były lekkie obozy, znalazłszy we wszystkich względach odznaczające się porządek, karność i sprawność, które jawnym są dowodem niespraczonych trudów i pieczołowitości Główno-Dowodzącego wszystkimi temi wojskami, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, oświadcza MU za tak wzorowe udoskonalenie woysk tych zupełną SWĄ wdzięczność i uznanie

JEGO CESARSKA MOŚĆ oświadcza Należyte Swoje zadowolenie wszystkim wojskom, które się znajdowały na tym przeglądzie, za sprawność, czystość, moc i dokładność we wszystkich poruszeniach: szczególne zaś Jenerałom Dywizyjnym, Dowódzcom: Kawalerii, *Rożnickiemu*, Gwardyi Jenerał Adjutantowi Hrabi *Krasińskiemu* (*Wincentemu*) i Dowódzcom dywizyi: pieszych: 2giey *Krasińskiemu* (*Izydorowi*), 1szej *Połockiemu*, ułańskiej Jenerałowi Brygady *Weissenhofowi*, Dowódzcom Brygad, Jenerałom Brygady: *Zółtowskiemu*, *Krukowieckiemu*, Jenerał Majorom: *Richterowi* 2mu i *Albrechtowi* 1mu; Dowódzcy Leib-Gwardyi pólku strzelców konnych *Kurnatowskiemu*, *Cichockiemu*, *Przebendowskiemu*, Dowódzcy Polskiej Artylleryi pieszej *Redelowi*, *Potockiemu* (*Antoniemu*); Dowódzcom półków Leib gwardyi: Polskiego grenadyerów *Żymirskiemu*, Jenerał Majorom: *Podolskiego Kirysyerów* *Knorringowi* 2mu, *Litewskiego Kiszkinowi* 2mu, Jenerałom Brygady: *Blumnerowi*, *Gielgudowi*, *Suchorzewskiemu*, *Xięciu Adamowi Wirtemberskiemu* i *Morawskiemu*; Dowódzcy Leib-gwardyi pólku wołyńskiego Jenerał Majorowi *Esakowemu*, Półkownikom, którzy dowodzili półkami: ułańskim JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, *Sztrandmanowi* 3mu i konnych strzelców *Jagminowi*; Dowódzcom półków, konnych strzelców, półkownikom: 1go *Jankowskemu*, 3go *Dziekońskiemu*; 2go *Skarżyńskiemu* i 4go *Koseckiemu*; Ułańskich: Półkownikom: 1go *Tomiczkiemu*, 3go *Korytowskiemu*, 2go *Duwnickiemu* i 4go *Rutije*; pieszych: Półkownikom: JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, N. 1go *Radwanowi*, 5go *Gurskiemu*, 2go *Słupcekiemu*, 6go *Pawłowskiemu*, 3go *Andrichiewiczowi*, 7go *Rolandowi*, 4go *Bogusławskiemu*, 8go *Skrzyneckiemu*; strzeleckich: JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MIKOŁAJA PAWŁOWICZA: N. 1go *Szembekowi*, 3go *Sierakowskiemu*, 2go *Czyżewskiemu*, 4go *Zawidskiemu*; Dowódzcom batalionem saperów, Majorowi 6go pólku pieszego *Maykowskiemu*; półkownikom, którzy dowodzili dywizyonami, Leib-gwardyi półków: *Podolskiego kirysyerów* *Pruszyńskiemu* i *Pencherzewskiemu*, ułańskiego JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA *Markowu* 3mu i *Josseljanowi*, Półkownikowi strzelców konnych *Zielonce* i Podpółkownikowi *Romanowi*; Dowódzcom dywizyonów półków konnych strzelców: 1go Podpółkownikowi *Bukowskiemu* i majorowi *Chmielewskiemu*, 3go Półkownikowi *Zemenckiemu* i Majorowi *Bogacie*, 2go Majorom: *Czarnolikom* i *Sznajde*, 4go Podpółkownikowi *Zdanowskie-*

mu i Majorowi *Sosnkowskiemu*; Ułańskich: 1go Półkownikowi *Kamieńskiemu* i Majorowi *Konopce*, 3go Majorom *Bogusławskiemu* i *Chmielewskiemu*, 2go Majorowi *Gawrońskiemu*, 4go Podpółkownikowi *Trzebuchowskiemu* i Majorowi *Puteszowi*; Dowódzcom batalionowym półków: Leibgwardyi, Półkownikom: *Litewskiego Engelmanowi* i *Warpachowskiemu*, *Wołyńskiego Lindenowi* i *Brezemanowi von-Netting*, Polskiego: Grenadyerów: Półkownikom *Bielińskiemu* i *Wolskiemu*; pieszych: JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA N. 1go Podpółkownikowi *Hasselkwistowi* i Majorowi *Rechowiczowi*, 5go Majorom *Kerwińskiemu* i *Wroneckiemu*, 2go Podpółkownikom *Giżowi* i *Strażyńskiemu*, 6go Majorom *Plonczyńskiemu* i *Podczaskiemu*, 3go Podpółkownikowi *Oborskiemu* i Majorowi *Dąbrowskiemu*, 7go Podpółkownikom *Zawadzkiemu* i *Szercelowi*, 4go Majorom *Reszce* i *Czaykowskiemu*, 8go Podpółkownikom *Czalczyńskiemu* i *Zawadzkiemu*; Strzeleckich: JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MIKOŁAJA PAWŁOWICZA N. 1go Podpółkownikom: *Rybińskiemu* i *Rolbeckiemu*, 3go Majorom *Szmigielskiemu* i *Karowie*, 2go Majorom *Jurskiemu* i *Brzeskiemu*, 4go Podpółkownikowi *Smeltowi* i Majorowi *Broniewskiemu*; Dowódzcom artylleryi gwardyjskiej i grenadyerskiej oddzielnego korpusu Litewskiego i lekkiey bateryi konney N. 3go Półkownikowi *Hersztencweigowi*, kompanii bateryynej pieszej N. 6go Półkownikowi *Baronowi Korfowi* 2mu, Polskiej gwardyjskiej bateryynej konney bateryi Półkownikowi *Szwerynowi*; artylleryi woyskowej konney brygady i bateryi N. 1go Podpółkownikowi *Konarskiemu*, bateryi N. 2go Kapitanowi *Kosińskiemu*, Półkownikom pieszych brygad: 1szej i lekkiey N. 1go kompanii *Plonczyńskiemu*, 2giey i lekkiey N. 3go kompanii *Weissfliogowi*; Dowódzcom kompanii: 1szej bateryynej Podpółkownikowi *Lepiżce*, 2giey lekkiey Półkownikowi *Walewskiemu*, Podpółkownikom: 2giey bateryynej *Piatce* i 4tej lekkiey *Bujalskiemu*; oraz wszystkim PP. Sztab-i-Ober-Oficerom, a dla niższych rang przeznaczają po rublu srebrem, po funcie mięsa i po porcyi wódki na każdego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ oświadcza szczególne SWE zadowolenie, Naczelnikowi Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA Jenerał Porucznikowi *Kurucie*, za pomoc jego w doprowadzeniu wszystkich woysk wyżej wyliczonych do takiego stanu, w jakim się okazały na przeglądzie; również Naczelnikowi Artylleryi i Inżynierów Polskiego woyska Jenerałowi dywizyi *Hauke*, za sprawność artylleryi, także Jenerałom Deżurnym: Polskiego Woyska Jenerałowi brygady *Rautensztrauchowi*, i Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA Jenerał Majorowi *Krywcowu* 1mu.

KRÓLESTWO POLSKIE

Warszawa dnia 16 września.

(z Kurjera Warszawskiego)

W Dzienniku praw unieszczono postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, wydane d. 16 sierpnia r. b., iż wszelkie fundusze na dobrach ziemskich lub na realnościach mieyskich, zapisane dla instytutów duchownych w Królestwie Polskiem, zniesionych dekretem ś. p. Arcybiskupa *Malczew-*

skiego, na mocy Bulli Papieżkiej, mają być w czasie teraźniejszej regulacji hipotek, nie na rzecz tychże instytucyj, lecz na rzecz funduszu ogólnego religijnego zabezpieczone.

W rocznicę zgonu ś. p. Stanisława Hrabiego Potockiego, Prezesa senatu Królestwa Polskiego, odprawiono się w kościele wilanowskim żałobne nabożeństwo za jego duszę, w obecności krewnych, przyjaciół i domowników. Wieśniacy włości wilanowskiej, uwolnieni w tym dniu od należnej pańszczyzny, wszyscy starcy i dzieci, napelnili kościół, zasyłając modły o zjednanie wiecznego pokoju swemu dobroczyńcy. W Gucinie założony ogród wdzięczności i przyjaźni, przez rok znacznie rozkrzewiony został: wielbiciele Potockiego zasadzili mnóstwo drzew, które jednak nie tak długo trwać będą, ile pamięć dzieł i czynów tego szanownego męża.

PRUSSY.

Berlin, dnia 12 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Generał Ziethen i Prezes Rejencji Richter przyjęli d. 3 b. m. N. Cesarza Jmci Rosyjskiego na granicy Górnego Szląska. Wspomniany Monarcha pojechał potem dalej do Tarnowitz, gdzie nocowali raczył przyjąć herbatę u Hrabiego Henkel Donnersmark. Oświecono miasto. Kilka kompanij góralów dało muzykę wieczorną wśród trzykrotnych okrzyków: *Niech żyje!* Nazajutrz pojechał Najjaśniejszy Cesarz Jmci przez Gleiwitz, żądł po śniadaniu udał się na Racibor do Opawy. Wszędzie, którądy przejeżdżał, bito we dzwony; lud napelniał ulice i radośne okrzyki wydawał; bramy tryumfalne wystawiono. Monarcha okazywał każdemu wrodzoną Sobie łagodność i łaskawość. Oświadczył kilkakrotnie najwyższe Swoje zadowolenie władzom prowincjonalnym z uczynionych przysposobień, dla ułatwienia podróży Jego. Szwadron drugiego pólku ułanów, który plutonami przed Nim przeciągnął, otrzymał w podarunku 150 dukatów.

Zdaje się (pisze gazeta tutejsza) iż niepodległość krajów południowo-amerykańskich, uznana zostanie, chociaż nie pod względem politycznym, ale handlowym.

Berlin dnia 14 września.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Król nasz, w towarzystwie Xiążąt i Xieźniczek rodziny królewskiej, tudzież W. X. Meklembursko-Szweryńskiego, zaszczycił swoją przytomnością wystawienie płodów krajowego przemysłu, i kazał sobie przedstawiać niektórych rękodzielników, którzy ze swemi wyrobami do Berlina przybyli. Zwiedził potem Monarcha warsztaty, zbiór wzorów rękodzielniczych, aparaty fizyczne, sale nauk i t. d., i oświadczył swoje zadowolenie dozorczy fabryk.

Postanowieniem ministeryum skarbu, względem pretensyi za dostarczane wojskom potrzeby, w prowincjach dawniej westfalskich, przepisano, iż tylko właściciele kwitów, lub ich dziedzice, odbiorą swoje należność: nabywcy zaś takowych kwitów, żadnego prawa do wynagrodzenia nie mają.

BAWARYA

Monachium dnia 2 września.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Stany mają wkrótce rozstrzygnąć względem zaprowadzenia publicznego sądownictwa. Baron Gruben został mianowany posłem naszym przy związku niemieckim.

Dnia 29 sierpnia, o trzy mile ztąd, upadł tak wielki grad, że zamek letni królewski, zdawał się położonym na jakiejś górze lodami okrytej: grad bowiem okrył ziemię grubo na półłokcia.

Radca handlowy Hoffman, o którego odezwie względem zaciągnięcia pożyczki dla greków dawniej donieśliśmy, ogłosił, iż do tego osobiście jest umocowany od rządu greckiego, lecz sądząc o stanie rzeczy w Grecyi, podług doniesień Dostrzegacza Austriackiego, odezwa P. Hoffmann, niewiele zapewne znajduje zwolenników.

ANGLIA.

Londyn, dnia 3 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu wiadomość z Lizbony o wypłynięciu 3ch kaprów tunetańskich na morze. Zdaje się, iż krążyć będą przy brzegach portugalskich. Portugalia bowiem nie posłała dotąd zwyczajnych podarunków Dejowi tunetańskiemu.

Sławny astronom, Sir William Herschel, doktor, kawaler królewskiego orderu Gwelfów, umarł d. 27 z. m. w 84ym roku życia, we wsi swojej Slough, niedaleko Windsor w Anglii.

Londyn dnia 6 września.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Jeszcze dotąd niewiadomo, kto będzie następcą zmarłego Margrabiego Londonderry, lecz podług powszechnego mniemania P. Canning jest tego najgodniejszym.

Pan Ratburn, Apelles szkocki, mianowany od Króla kawalerem orderu, zaymie się odnawianiem J. K. Mei w szkockim ubiorze.

Jest rzeczą godną zastanowienia, iż pierwsi parowie W. Brytanii i Irlandyi, jako to: Lord Norfolk w Anglii, Hamilton w Szkocyi, i Leinster w Irlandyi, należą do strony opozycyjnej.

Piszą z Hawanny pod d. 24 czerwca, że dwie amerykańskie galioty zabrały większą część statków rozbojniczych, na kanale Bahama krążących. Wysadzono przy tém wojsko na ląd, w celu wyśledzenia rozbojników morskich, którym się udało ucieczką ocalić; odkryto już nawet miejsce składu towarów, przez nich zrabowanych.

Margrabia Wellesley, Vice-król Irlandyi, obchodził d. 31 z. m. w Dublinie, rocznicę przybycia królewskiego do Irlandyi. Na pysznym obiedzie, który pierwszy raz przy obchodzie tej uroczystości był użyty, są wyrobione: korona Vice-Króla, jego herb, łańcuch i gwiazda orderu podwiązki, łańcuch i oznaki orderu ś. Patrycyusza, orderu perskie, tureckie i t. d. Pod koniec obiadu wniósł margrabia następujący toast: *Niech żyje Król! Oby długie życie i pomyślność, honor i sława były jego udziałem!*

Z powodu odezwy Margrabiego Matagflorida w Urgelu wydanej, Dziennik Courier umiesił następujące uwagi: Każdy krok ze strony przychylnych Królowi hiszpańskiemu jest z niebezpieczeństwem połączony. Lękać się należy w chwili, kiedy sprzyjający Królowi, jednocząc się na północy, zdają się wyzywać do stanowczego spotkania, aby to dla Bezkoszulków nie było hasłem do zagrożenia ostatecznego, gdyby rojalisci co na korzyść Króla uczynić przedsięwzięli. Podobne groźby, do tego nie napróżno czynione, oczywiście osłabiają czynność i gorliwość rojalistów. Istwiecy jest środek między ostatecznościami dwóch stron: niektw wskazać, niż do skutku przywieść. Narod hiszpański powstał; lecz najgłówniejszy punkt, który przyszłość musi rozstrzygnąć, jest, za jakimi przewodnikami ma naród postępować i jaką drogą. Wstrząsnąć się naród hiszpański musi koniecznie, a to wstrząśnienie niechybnie dalej trwać będzie: lecz czy do bezrządu, lub do pomyślności, lub między przywiedzie, to całkiem od okoliczności zależy.

Pismo Lorda Erskine do Lorda Liverpool, aby się u naszego rządu za grekami wstawiał, sprawia ciągle naysłowniejszy skutek. Kuryer dżisiejszy zawiera nad niem uwagi, których treść jest, iż w obecnych okolicznościach ujęcie się za grekami, grozi niebezpieczeństwem spokojnej Europie: gdyż wojna wszczęta, Bóg wie, kiedyby koniec miała, a rozlew krwi byłby daleko większy niż dotąd.

Kaznodzieja w Eghelford, John Hunt, mając mowę pogrzebową na cześć Margrabiego Londonderry, wziął za tekst te słowa z Jeremiasza rozdziału 9: „Niech się nie chlubi mądry w mądrości swojej, niech się nie chlubi w mocy mocarz swojej, niech się nie chlubi bogacz swoimi bogactwami, lecz kto się chlubi, niech się w tem chlubi: że umie znać mnie i wie, że ja Pan jestem, który czynię miłosierdzie, sąd i sprawiedliwość na ziemi.”
Towarzystwo wsparcia biednych cudoczniem.

Comi odbyło w tych dniach swoje posiedzenie. Prezydujący P. *Dozatt* oznajmił, iż towarzystwo roku zeszłego przeszło 1500 f. st. wydało na wsparcie biednych cudzoziemców; lecz że się dochody zmniejszyły, zatem upraszać oskładkę jest przymuszone.

HISZPANIA.

Madryt, dnia 7 sierpnia.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Xizana Beiry, Infantka portugalska, wdowa po hiszpańskim Infancie, Don Pedro, ma ze swoim synem Infantem Don Sebastian, do Madrytu przybyć i odtąd w Hiszpanii mieszkać.

Już nie podpada wątpliwości, że Stany w październiku zostaną zwolane.

Stronnicy konstytucji bardziej niż kiedy pokładają zaufanie, w angielskim posle przy tutejszym dworze.

FRANCYA.

Paryż, dnia 31 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

W sprawie Jenerała *Bertona*, jeneralny prokurator zakończył sessyą d. 26 b. m. i akt oskarżenia temi słowy: „Jakiż jest rodzaj tego spisku. Na czyjaż korzyść i w jakim zamiarze był knowany? Akt oskarżenia obejmuje wszystko, co się tycze tak ważnego zapytania. Francya była świadkiem napaści, na które z powodu tego aktu wystawieni byliśmy. Nie nadeszła jeszcze chwila odpowiedzenia na to; zaklinamy atoli sędziów, aby nas z ufnością słuchali, a napaści te chybią po części swojego celu.“ Nazajutrz nie przyszedł P. *Dault*, przydany z urzędu obrońca Jenerała *Bertona*; i sprowadzony rzekł: *Przychodzę tylko posłuszny rozkazowi, lecz nie mogę się uważać za obrońcę Jenerała Bertona*. Jeneral uskarżał się znowa, iż nie mógł z nim mówić, czemu prezes zaprzeczał. Oskarżony *Beaufils*, jeden z donosicieli, cofnął po części zeznanie swoje; przyznał atoli, iż należy do kawalerów wolności. Wyjawił znak tego towarzystwa, to jest liczbę pięć; naprzykład, gdy jeden z członków jego pokazuje trzy palce, drugi pokazuje dwa. Oskarżony *Ledein* potwierdził także tylko część dawniejszych swoich zeznań. Oświadczył: iż celem kawalerów wolności było zabezpieczenie konstytucji i Króla od wszelkich zamachów szlachty, i bronięcia wolności narodowej. Na czele towarzystwa tego byli *Foy*, *Sebastiani*, *Lafayette* i *Keratry*, bez Pana *Constant*. Nie chciał wymienić żadnego kawalera wolności, oprócz współoskarżonych. Mówił o statutach towarzystwa, o wydziale dyrygującym, złożonym z 5 członków, których jednak nie wyjawił; o wydziałach podwładnych w prowincjach, powiatach i gminach; o przysiędze niewyznawania nic pod karą śmierci i t. d. Jenerała *Alix* zapytano się szczególnie o pisma i papiery znalezione w pugilaresie jego. Wikał się w odpowiedziach; co gdy mu prezes wytknął, przyznał się, iż rozmawiał z *Lafayette* i *Argensonem*, ale nie o polityce; iż układał plan wojska narodowego, lecz tylko dla zabawy swojej i t. d. Nierównie ważnijszem było zeznanie *Bertona*. Zaprzeczał, jakoby był na czele poruszenia (*mouvement*, tak nazwał ten spisek). Oświadczył, iż został wciągnięty; iż to, co uczynił, zmierzało jedynie do utrzymania konstytucji; iż nigdy nie był kawalerem wolności; iż nie miał żadnej znajomości z buntownikami, i żadnego u nich wpływu; iż za wiedzą i wolą jego nie rozdano żadnej odezwy, ani słyszano innego okrzyku, prócz: *Niech żyje konstytucja*; iż konstytucja obejmuje Króla, do którego równie jak do całego domu Burbonów, jest bardzo przywiązany. Po zeznaniu *Bertona* przystąpiono do słuchania świadków. Porucznik *Wölfel*, zdjawszy kaszkiet i odpasawszy pałasz, oświadczył: iż *Grandmenil*, adwokat i zbiegły oskarżony, często go namawiał, aby półk swój przeciągnął na stronę *Bertona*, i kilkakrotnie chciał mu dać pieniądze imienia wydziału dyrygującego; iż nakoniec zjednał sobie zaufanie spiskowych, i tym sposobem wprowadzony został do *Bertona*; iż potem był z *Ber-*

tonem na polowaniu; iż powróciwszy, i zastrzelivszy pierwiej jednego z towarzyszyw jego *Maynana*; rozbroił jenerała leżącego w łóżku, i poymał go z dwoma współnikami; iż *Berton* ze drżeniem oddał mu swój sztylet, i pistolety, (*Berton* zaprzeczył, aby miał sztylet przy sobie.) Dodał wspomniony porucznik, iż *Grandmenil* donosił mu o rozmowach swoich i stosunkach z *Lafayette*, i powiedział, iż rząd tymczasowy składa się z PP. *Lafitte*, *Foy*, *Benjamin Constant* i *Manuel*. Świadek *Baudrier*, który dawniej oświadczył, iż *Grandmenila* odprowadził do *Lafayette*, i że tam na pożegnaniu rzekł mu: *Bądź zdrów kochany Grandmenil; miej tylko odwagę, cofną teraz część swoich zeznań* i powiedział: iż nie znał *Lafayette*; iż z *Grandmenilem* poszedł do niego; że w krótkiej rozmowie o niczem ważnem nie wspomniano; iż żegnając się powiedział *Lafayette*: *Bądź zdrów Grandmenil*. Opisywał potem *Lafayette*, iż ma lat blisko 50, czarne włosy i także długie faworyty. Twierdził daley: iż nie wie czyli to był *Lafayette*, oyciec lub syn, albo też nawet kto inny, który takie sobie dał nazwisko. Adwokaci oskarżonych domagali się, aby zeznanie to zapisano do protokołu, co po niejakiem oporze nastąpiło. Notaryusz *Delalanda*, u którego *Bertona* schwytano, oświadczył, iż nie wiedział o zamysłach jenerała. Prezes przełożył mu sprzeczność z dawniejszemi jego zeznaniami, i niepodobienstwo, aby o tem nie wiedział. Oficerowie *Lumiere* i *Rapatil* zeznali: iż *Grandmenil* jednego z nich, a *Berton* drugiego, chcieli namówić do spisku, i że zaraz o ba domieśli o tem rządowi. Półkownik *Gastillon* powiedział toż samo przeciwko półkownikowi *Alix*. Przy tém zdarzeniu miał kłopot młody *Chavassut*, syn wydawcy dziennika pod napisem *Konstytucjonista*: gdyż półkownikowi *Alix* zawioził listy z *Paryża* do *Brest*, czego się zaparł. Zeznania kilku innych oficerów nie były ważne. Gdy nakoniec oskarżony *Songe* załił się, iż z innemi więźniami bywa w kaydanach prowadzony do sądu i odprowadzany do więzienia, prezes obiecał zarządzić temu, co sprawiło poruszenie w sali.

Jenerał *Berton* wystąpił na pierwsze badanie w czarnej sukni, ze wszystkimi swemi orderami. Ma dopiero lat 53, a włosy zupełnie siwe. sierżant żandarmów stoi zawsze obok niego, i daje bacznosc na wszystkie poruszenia. Żandarmowie i dragonija strzegą oskarżonych siedzących na ławce. Do 38 oskarżonych przybyło jeszcze 2, z których jeden należał do spisku, a drugi był członkiem buntowniczego związku. Osobliwszy jest widok patrzeć, jak w zamkniętych powozach pod liczną strażą jazdy, żandarmów i piechoty, udają się do pałacu sądowego, w bliskości którego nikomu wtedy niewolno się pokazać, a po drodze sklepy i drzwi domow zamknięte być powinny.

Dnia 21 sierpnia odsądzono w *Nantes* osobliwszą sprawę. Pewnego kupczyka oskarżono, iż zniewał Jenerała *Despinois*, pisząc w ogrodzie na piasku to słowo: *Espionides*, które jest anogramem nazwiska *Despinois*. Obrońca oskarżonego młodzieńca oświadczył: „Sędziowie, ubliżono do stoyności waszej; i zgromadzo no was do wyrokowania względem zagadki. Chciałoby, abyście, jako nowi *Edypowie* zajęli się rozważaniem zagadki. Nie masz już *Corpus delicti*; wiatr go rozproszył; dałby Bóg, aby i z oskarżeniem podobnie się stało.“ Wszakże skazano tego młodzieńca na 200 frankow kary pieniężnej i dwumiesięczne więzienie.

Paryż dnia 1 września.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

P. *Leschenault de la Tour* znakomity naturalista, został ozdobiony orderem legii honorowej, powróciwszy z Indyy wschodnich dokąd był wysłany po zbiór roślin i drzew, mogących być rozkrzewionemi w posiadłościach francuzkich w Afryce i Ameryce. P. *Leschenault* złożył towarzystwu jeograficznemu, którego jest członkiem, mapę półwyspu indyjskiego przed *Gangesem* od brzegów *Koromandelu*, aż do *Malabaru*, która w swoim rozmiarze i wykonaniu ma być jedną z najdokładniejszych.

Paryż dnia 4 września.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

W końcu przeszłego miesiąca powościł do stolicy kanclerz państwa, który przez ciąg podróży Hr. Gorbieri do *Bretanii*, będzie zawiadywał ministerium spraw wewnętrznych.

W dniu 24 p. m. Kontr Admiral *Hrabia Kersaint* w 75 roku życia umarł w swych dobrach pod *Paryżem*.

Hrabini Gothland (Królowa Szwedzka) z całym swoim orszakiem przejeżdżała przez *Strasbourg* do *Szwajcaryi*.

O posagu Ludwika XIV rozmaici rozmaicie sądzą. Ogromna peruka *à la Louis XIV*, którą artysta do rzymskiego stroju dodał, jest niezgrabnym połączeniem czasów. Rzym w peruce, albo wiek Ludwika XIV w tunice lub w tódze, jest niezmiernie dzikim pomysłem.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 4 września.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Listy z *Bukaresztu* pod dniem 14 sierpnia donoszą, iż przybycie tam Hospodarów bywa raz zapowiedziane, drugi raz znowu odwoływane. Nie wiadomo jak prędko powrócą tam rzeczy do porządku: bo wszystko co się przytrafia, bardziej zatrwaja, niż zaspakaja. W tych dniach znaleziono w pewnym domu materiały palne, które zapewne przysposobiono do jakiego pożaru; lecz zamiśl ten został szczęśliwie zniweczony.

Od granic tureckich dnia 26 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Doniesienia wiary godne potwierdzają wiadomość o spalaniu *Jass*. 4,700 domów stało się pastwą płomieni, lub zburzone zostały. Tysiące chrześcijan wszystkich narodów do ostatniej godziny pożar ten przyprowadził, a szkoda jest nieoceniona. Nymocniej należy żałować kupców, którzy największą stratę ponieśli. Bojarowie również są zniszczeni, nawet ukryte ich skarby z ziemi wygrzebano. Samo tylko mieszkanie konsula austriackiego przez skuteczne środki obrony od pożaru ochronione zostało. Wielu jest tego mniemania, że to podpalenie było już oddawna ułożone, a turcy dla tego jedynie łatwowiernych kupców do *Jass* zwabili, aby więcej co mieli do rabunku. Gdy dowódcy tureccy obciążeni łupem do *Silistryi* przybyli, miał *Seraskier Selim Basza*, gniewliwym na pozor tonem oświadczyć, że zdobycz należy do *Sultana*. Może to jeszcze stać się powodem sporu między turkami.

W *Bukarescie* do 12 sierpnia było spokojnie, mamy tylko wiadomość, iż miasto *Krajowa*, *kaymakana* uznać nie chciało, który miał dla tego do *Sylistryi* na powrót pojechać. Nieszczęście, mieszkańców *Jass*, wstrzyma powrót wielu do *Bukaresztu*.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 3 września.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać, iż Król neapolitański ma d. 7 b. m. wsiść na okręt w *Liornie*, i popłynąć do *Weroni*.

Dotąd nie widać jeszcze poruszeń wojska austriackiego w niższych Włoszech; ani część jego nie udała się do *Lombardyi*. Rozchodzą się zaiste w *Medyolanie* i innych miastach włoskich pogłoski, iż liczny oddział wojska Jenerała *Frimont* wyruszy do *Piemontu* i do kraju *genueńskiego*, a połączywszy się z innem wojskiem pójdzie ku granicy hiszpańskiej; lecz wieści te nie mają dostatecznej zasady, i mogą być łatwo wynalazkiem spekulantów. Nie zdaje się także, aby jakie podobne działanie przedsięwzięto przed kongresem, który się wkrótce rozpocznie, a który, jak z pewnością twierdzić można, зайmie się także interesami Hiszpanii.

Krażąca na archipelagu eskadra amerykańska i w potrzebie mająca dać opiekę uciekającym grekom, została bardzo dobrze przyjęta, gdy za-

winęła do *Idryi*. Dnia 23 lipca, złożyła do zbrojowni znaczny zapas przywiezionych potrzeb wojennych. Stawiono przed dowódcą amerykańskim bohaterów greckich, którzy zadali śmierć kapitanowi *Baszy*. Na czele ich był Admiral *Tombasis*. Dowódca winszował im tak sławnego czynu.

Turcy zabranym w niewolę niemcom i włochoch, którzy zostawali w korpusie greckim Jenerała *Normann*, urzneli nosy i uszy, oczy zaś wyłupili, a potem napowrót odesłali grekom.

Od granic włoskich dnia 26 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Przygotowania do rozpoczęcia kongressu już prawie ukończono w *Weronie*. Każdy oudzoziemiec, chcący przez ciąg obrad w tém mieście pozostać, powinien dowieść, że należy do jednego z ministrów, lub do jego bióra. Jeżeli tego okazać nie może, powinien się przynajmniej postarać o opiekę jednego z wielkich dworów. Oczekują codziennie kilku austriackich półków, które przez czas kongressu będą tu na osadzie zostawać.

Arcy-bractwo *ś. Józefa w Neapolu*, którego celem jest, wspierać ubogie wdowy i sieroty różnego stanu, odbyło d. 19 sierpnia doroczny zwyyczajny odpust. Kościół był spomnianego dnia zawieszony sukniemi, które ubogim miały być rozdane.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 13 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Portugalska fregata *Adorinho*, która w przeciągu 24 dni podróż z *Para* do *Lisbony* odbyła, przywiezła zaspakajające wiadomości z tej prowincyi. Nie wiele tam zważają na odezwę i postanowienia przez rząd tymczasowy w *Rio-Janeyro* wydawane, a nareście władze tej prowincyi urzędowie oświadczyły 11 lipca, że żadney innej władzy prawodawczej, ani wykonawczej nie uznają, oprócz przez portugalskiego Króla *Jana VI*, lub przez najwyższe stany narodowe ustanowionych.

Stany naradzały się w tych dniach nad artykułami dodatkowemi do konstytucyi, względem Królestwa *Brezylji*. Pierwszy z tych artykułów brzmi w tych słowach: Będzie w królestwie *Brezyljskiem* delegacya, władzę wykonawczą, mająca; lecz niektóre jej wydziały będą bezpośrednio od Rządu portugalskiego zależeć. Artykuł drugi zawiera. Rejentya składać się będzie z 7 osób, które Król, zasięgnawszy wprzód zdania Rady Stanu mianować będzie. Inne artykuły przyjęte zostały bez żadney zmiany lub oporu.

Używamy tu zupełney spokojności, a w banku naszym panuje jak największa czynność.

AMERYKA.

Charlestown dnia 2 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Odebrano tu wiadomość z *Hawanny*, iż *konacya Jenerała Iturbide*, obranego Cesarzem meksykańskim, miała się odprawić 24 czerwca. Uczynione do tej uroczystości przysposobienia kosztować będą milion dollarów. Zdaje się atoli, iż obrząd ten dozna trudności. Zmniejszyła się liczba strażników tego Cesarza; należą do niej po większej części żołnierze, którzy biorą zapłatę za okrzyki: *Niech długo żyje Cesarz!* Kilku deputowanych na zgromadzeniu Stanów złożyło urząd, i wiele znakomitych osób wyjechało z *Meksyku*, co wszystko zapowiada krótką trwałość nowego rządu.

Listy z *Lima* pod d. 7 kwietnia donoszą, iż wojsko hiszpańskie zajmujące ciągle wyższe prowincye *Peru*. Jeneral powstańców *San Martin* zebrał znowu 6000 wojska, i myśli wyjść naprzeciw hiszpanom, którzy są panami całego brzegu od *Pisco* do *Chili*.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 12 września: rubel srebrny 3 rub. 80 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty now. wyr. 11 kop. 78, stary r. 11 kop. 59, imperyal r. 36 kop. 92 $\frac{1}{2}$.

Wilno dnia 15 Września Roku 1822 r. s.

L o t e r y a.

Na loteryą w St. Petersburgu, której plan umieszczony jest w 11 a doniesienie w 78 numerze Kuryera Litewskiego, składającą się ze czterech majątków nieruchomości i z 1,322,000 rubli assygnacyjnych, w 6009 wygranych i 17 premiach, można dostać biletów: w Wilnie: w Izbie Powszechnej Opieki, w kaznaczeystwie powiatowém i u kupca Salomona Heymanna, a w miastach gubernii Wileńskiej: w powiatowych kaznaczeystwach, bez żadnego nadatku do ceny biletów, na przesyłanie pieniędzy z wyprzedazy biletów pochodzących, z powiatów do Wilna i z Wilna do St. Petersburga.

P o d r a d.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. W skutek odniesienia się do Zarządzającego Gubernią Wileńską JW. Vice-Gubernatora i Kawalera Horna, polnego prowiantskiego kommissyonierstwa 1go piechotnego korpusu, dla targów na reparacyą budowli w mieście Telszach, prowiant-skim magazynem zajmowanej, naznaczone terminy: 1szy 25, 2gi 27, a 3ci 29 terażniejszego 7bra; a zatém życzący mieć udział w takowych targach, i przyjąć na siebie wskazaną reparacyą budowli, zechcą jawić się z dostatecznymi kaucyami na naznaczone terminy do Wileńskiej Skarbowey Izby. 7bra 14 dnia 1822 roku.

Assesor Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Wierzbicki.
Naczelnik Stoła Kowalenok.

P r z e d a ż T o w a r o w.

1. Od Wileńskiej Składowey Tamożni przez niniejsze ogłasza się: iż w niej we trzech terminach, a mianowicie: 1szym dnia 21go września, 2gim dnia 27, i trzecim ostatecznym dnia 30ktobra, przedawać się będą z publicznego targu od godziny 8mej zrana, skonfiskowane towary mianowicie: bawelnianych towarów białych kani-fasu i sztuka 46 arszynow, piki 3 sztuki 55½ arsz., ptyfeniu 12 szt. 166 arsz., muslinu na 3 chustki kobiecie, ponczoch białych 36 par, czarnych 18 par; kolorowych bawelnianych towarów: kolorowego kolenkuru 17 sztuk 602½ arszynow, demikotonu 6 sztuk 185½ arszynow, czcu 8 sztuk 280½ arszyn., nankinu 2 sztuki 71 arszyn; jedwabnych materyy: 10 reszt 103½ arszyn., gazy 3 szt. 28 arszyn., rypsu 1 4 szt. 45½ arszyn., tafty szerokiej 1 szt. 14 arszyn, półaxamitu 1 reszta 1 arsz. 15 wierszkow, wiązanych kosinek 9, bajaderek 4, wstążek 45 szt. 819½ arsz.; półjedwabnych materyy: 10 sztuk i 1 reszta 228½ arszyn., płótna 6 szt. 263 arszy. 11 wierszkow, przezroczytego płótna na zasłony 32 szt. 208 arszyn., chustek nicianych 2 tuziny, materyy wełnianych na kamizelki 10 reszt 24 arszyn. bawełną przetykanych 6 szt. 114 arszyn., bomby 19 szt. 709½ arszyn., kazimierku 3 szt. 1 reszta 78½ arsz., flanelli 2 szt. 63½ arszyn., dywanow nowych 2, stary 1, i wełnianych damskich chustek z kolorowemi brzegami 39, kapeluszuw damskich słomianych 20, rękawiczek damskich skórzanych długich 24 pary, krótkich 120 par, bisióru w różnych kolorach 4 funty. 1822 roku, d. 13 septembra. Zarządzający Fon Smitten.
Za Sekretarza Multański.

O ś w i a d c z e n i e.

1. Niżej podpisany Xawery Graf Grabowski czynię oświadczenie z następnego powodu: po

zeyściu z tego świata, JW. Maryi z Potockich Grafowej Grabowskiej Krayczyney Litewskiej, Matki oświadczonego się w roku 1819, objawszy majątność Teolin, znalazłem ten majątek znacznie obciążony długami, już przez zesłego Krayczego Grabowskiego, jako dziedzica, już przez zesłą Krayczyney Grabowskę, jako wniosek swój na tymże majątku oparty i ubezpieczony mającą, pozaciaganemi, powodem czego matka żalącego się za swoje długi ewikcyą opisywała na Teolinie, oddzielnie zeszyły Alexander Graf Grabowski Pułkownik leyb-gwardyi Rossyyskiej i kawaler, brat oświadczonego się, w nadzieję spodziewanego po rodzicach spadku zostawił i swoje długi, siostra żalącego się JW. Pelagia z Grabowskich Grafowa Grabowska Koniuszyna Litewska po swém zamążpóysciu nie została gotowemi pieniędzmi wyposażoną, lecz kontentowała się obligami zesłej matki mojej i nas braci po objęciu majątku Teolina i przeswiadczeniu się o ciężarach ony obarczających, wraz miałem zamiar, oddać ony na satysfakcyą wierzyteli, jako jedyny po rodzicach pozostały fundusz. Lecz niechcąc na siebieciągnąć aklamacyi, a bardziey szanując popioły rodziców moich, którzy przez nieszczęsne krajowe okoliczności do tego stopnia interesa swoje doprowadzić byli zmuszeni, zachęcony oraz przez stryjca mojego JW. Koniuszego Litewskiego Grabowskiego, naywiększą sumę na Teolinie mającego, który przez szczególne do mnie przywiązanie, mnieyszy nawet pobierał od swej summy procent, niżeli z prawa mu się należał, zdecydowałem się być choć z pracą i trudami, oraz ryzyką własnego majątku dzwigać interesa na Teolinie przez rodziców moich oparte w nadziei, że kiedykolwiek zaspokoiwszy wierzyteli utrzymam ten majątek w imieniu. Jakoż nayprzód wypuściłem w trzyletnią dzierżawę dosyć pomyślnie majątek Teolin, z jakowey percepty i z dalszych moich funduszow w roku 1819 nie tylko akuratnie zapłaciłem wszystkim kredytorom procenta roczne i zaległe oraz kilkanaście tysięcy kapitału potrafiłem znieść ciężaru z tego majątku, a tak pełen byłem nadziei, że przez te trzy lata dzierżawy potrafię w lepszym stanie postawić interesa, i tak kolejną awansując nie przyyde do tey ostateczności, jaką przy objęciu majątku po rodzicach przewidywałem, lecz Opatrzności inaczey się podobalo. W roku 1820 jak wiadomo całemu powiatowi, w miesiącu july, kiedy się samo zniwo zaczynało, wypadł tak wielki grad, że włościanom majątku Teolina w zupełności, oraz w części i poletki dworne odbił tak dalece, że wraz tymże włościanom dać zboża na zasiew, i przez cały rok onych karmić, a possessorom znaczną z dzierżawy sumę odstąpić byłem zmuszony, w roku więc 1820 interessa Teolińskie, bardzo dla mnie były trudne i ledwom mógł poopłacać procenta z ryzyką swoich funduszow. W roku 1821 znizone nadto ceny na produkta i ztąd znowu potrzeba defolgowania possessorom postanowiła mnie w niemożności porządnego interesow załatwienia. Uważając więc, że mimo najlepsze moje intencye, interesow Teolińskich poprawić nie mogę, że owszem dalsze utrzymywanie się przy tym majątku może one pogorszyć, abym i sam sobie nic nie miał do wyrzucenia, i nie dał powodu narzekania kredytorom, postanowiłem cały majątek po rodzicach i brać na mnie spady, nie nie wyłączając poświęcić na satysfakcyą wierzyteli przez wieczysty onego rozdział. Ze więc przez ten środek każdy z kredytorow na Teolinie ubezpieczonych, i wszelkiego tytułu pretensorow, po usprawiedliwieniu w obliczu prawa istotney swej należności, odbierze satysfakcyą, i że oświadczonego taxę i exdywizyą majątku Teolina z atwenocyami i wszelkiey po rodzicach moich pozostałości wieczystą, wraz to do skutku do-

prowadzę do powszechnej podaje wiadomości i takowe oświadczenie własną podpisuję ręką. Dat roku 1822 miesiąca kwietnia 12 dnia.

Graf Xawery Grabowski.

Roku 1822 miesiąca apryla 12 dnia. Przed aktami ziemskimi powiatu wolkowskiego stanawszy obecnie W. Ignacy Kalenkiewicz szlachecki powiatu wolkowskiego Sekretarz takowe oświadczenie do akt podał i dla dowodu w dziedze aktowej podpisał się, przyjął że jest w aktach świadczący. Józef Kotkowski Regent Ziemski Wolkowski.

Ze takowe oświadczenie może być w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczone zaświadczam. Prezydent Ziemski Woł. Jerzy Olendzki.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnego Wszech Rosyja etc. etc. etc.

Urodz. Józefowi byłemu vice-Marszałkowi powiatu wilkomierskiego, Antoniemu Radey Stanu i kawalerowi Łappom, Stanisławowi Prezydentowi Komissyi Likwidacyney miasta Wilna i kawalerowi, oycu Benedyktowi i Wincentemu synom. Kazimierze i Franciszce córkom rodzącym się z Scholastyki Kuszelewskiej Niepokojczyckim, dóbr Szłowian i Sterkań z folwarkami Elminikami i Putwiszkami, oraz summy na zastawie Wiżun, dóbr Xiążąt Radziwiłłów będącej w powiecie wilkomierskim leżących, kapitałów pieniężnych, majątku wszelkiego ruchomego, pozostałych po zeszłym Józefie Kuszelewskim Marszałku Wilkomirskim, będącym naturalnym successorom, Franciszkowi i samemu Jmci Downarowiczom Sędziom b. granicznym wilkomierskim małżonkom, wsiów Mieczun i Lelun, Antoniemu Domeykowi Sędziemu Ziemskiemu kowieńskiemu opiekunowi Urodz. Róży Domeykowej wsi Gierkań, Onufremu Klimowiczowi Prezydentowi Granicznemu opiekunowi successorów zeszłego doktora Elrycha, oraz Ignacemu i Elżbiecie z Tyszków Naruszewiczom Sędziom granicznym wilkomierskim małżonkom, folwarku Putwiszek z poddaństwem do niego i wsiami należącymi, Mustafie Dowgiatłowi Pułkownikowi i kawalerowi samego fundum Sterkań i wsiów wyznaczonych tradycyjnym possessorom w folwarku Elminikach atynencyi od Szłowian Urodz. Tadeuszowi Pietkiewiczowi Sędziemu granicznemu wilkomierskiemu zastawnemu possessorowi, we wsi Abramiszkach, Scholastyce z Strumilów Wojszwilłowej Regentowej granicznej wilkomierskiej w asystencyi jej opiekunów, Kazimierzowi i Adamowi braciom, Wiktorji, Karolinie i Zofii siostram i ich opiekunom Błódziewiczom we wsi Wojszwiliskach tradycyjnym possessorom, pozew w miejscu exekucyi przed Sąd Główny Litewsko Wileński Departamentu 2go, z powództwa Urodz. Antoniego byłego Chorążego wilkomierskiego, Józefa Porucznika brygady b. wojsk Litewskich, Jana Szambelanica, Jerzego Kapitanowicza Kuszelewskich, którzy odwołując się do wyniesionych uprzednio przed Sąd Główny żądań, i za onemi w dniu 13 junii 1822 roku z obżałowaniem Niepokojczyckiemu, Downarowiczami, Domeykami, Elrychami, Naruszewiczami, Dowgiatłą i Wojszwilłową kontumacyynego, a z dalszemi na suspensie zastanawiającego sprawę Sądu Głównego Dekretem pozywają i proszą na wszelki majątek po zeszłym Józefie Kuszelewskim Marszałku wilkomierskim pozostały, jako to dobra leżące, summy pieniężne kleynoty, srebro, miedź, konie, bydło i wszelkiego rodzaju ruchomość, celem usatysfakcyonowania jego kredytorów, taxę i exdywizyę uznać, i Sąd Exdywizorski wyznaczyć, któremu przedpisać, ażeby komportacyą dostateczną na wszystkich stronach, a mianowicie na successorach Marszałka Kuszelewskiego do celu wyświecenia, i zebrania wszelkiego po nim pozostałego majątku, naznaczył, eksystujące tradycye podniosł, inwentaryę wszelkiego majątku ziemnego, tudzież summ pieniężnych, kleynotów, złota, srebra, miedzi, cyny, koni, bydła rogatego i trzody, niemniej wszelkiego tytułu uczy-

nił akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z possessorami wszelkiego tytułu, jako też z successorami, od daty śmierci Marszałka Kuszelewskiego wysepadował, aby do złożenia zebrałego majątku tychże successorów zmusił, a jakie summy z pobieranych intrat okazać się bydy należącemi, tych na osobistym majątku repetycyi zastrzeżenia, gdyby zaś successorowie przed usatysfakcyonowaniem antecessorskich długów majątku przez się posiadane go nie utracili i nie odłuzali, należyć zaprzeczenie, w porządku storunków zbiegających się pretensorów po satysfakcyę reguły przepisac, stosunki oraz antecessorskie od poczynionych później przez obżałowanych rozróżnić i odosobnić, zakazać wszelką ruchomość, dobytek i sprzęt przez obżałowanych Łappow i Niepokojczyckich, wziętą i zabraną zlicytować kazac, i z tego ilość powziętą pieniężną na uspokojenie długów skarbowych zadeterminować, summę na zastawie dóbr Wiżun Radziwiłłowskich będącą składającą fundusz masy zeszłego Marszałka Kuszelewskiego, a przez Radziwiłłów successorom w jakimkolwiek bądź sposobie opłacony lub przez zgodzenie się na ziemi innej opartą, do masy odpowiedzialności włączyć, i jaki tey summy obrót obżałowani przedsięwzięli przez sędzią komportacyą wyświecić nakazać, i oną do funduszu wcielić, i tymże wierzycielom pod rozbiór należną uznać, komorników na rozmiar ogółu ziemnego majątków, z przedpisanem dla nich za pracę wy-nagrodzenia wyznaczyć, stosunki pretensorów do ziemi, wierzycieli do wierzycieli, i wierzycieli do masy rozpoznać, nakazać solaria dla Sądu, i onego utrzymanie z funduszu masy przepisać, amisyę w niestanności wierzycieli uznać zalecić, wierzycieli samych Niepokojczyckich i Łappow do ich własnego majątku odesłać, successorski zaś majątek od zniesienia ciężarów obżałowanych przez późniejszy zaprowadzenie nastających oswobodzić, administracyą na majątki w successyi po zeszłym Marszałku Kuszelewskim obżał. dostate mającemu odpowiedzialność wręczyć, samych zaś obżałowanych Łappow i Niepokojczyckich od wszelkiego wdania się administracyi i rzędu ziemnymi majątkami z miejsc usunąć i onych wydać nakazać, nakazać wszelkie procedera in foro ubiquinario z kimkolwiek i o cokolwiek będące, jednoczasowemu rozpoznanu do Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego odesłać, wydatki prawne powrócić nakazać, i to rozsądzić, co w czasie sprawy dowiedzie się. Z wolną tego pozwu poprawą.

Roku 1822 miesiąca augusta 31 dnia Woźny niżej podpisany zeznawam iż kopije poszczególnego takowego pozwu w sprawie WJJPanów Antoniego Ziemskiego b. Chorążego powiatu wilkomierskiego, Józefa Porucznika brygady b. wojsk Litewskich, braci rodzonych, Jana Szambelanica, Jerzego Kapitanowicza synowców Kuszelewskich, oczywiście w acbach Sielwianach WJJPanów Stanisławowi Prezydentowi Komissyi Likwidacyney miasta Wilna i kawalerowi oycu, Benedyktowi i Wincentemu synom, Kazimierze i Franciszce córkom z Scholastyki Kuszelewskiej zrodzonym Niepokojczyckim, w folwarku Elminikach, zastawnemu possessorowi WJJPanu Tadeuszowi Pietkiewiczowi Sędziemu b. Granicznemu powiatu wilkomierskiego, we wsi Abramiszkach atynencyi Sielwiańskiej possessorce WJP. Scholastyce z Strumilów Wojszwilłowej Regentowej granicznej powiatu wilkomierskiego w asystencyi opiekunów, we wsi Wojszwiliskach, tradycyjnym possessorom WJJPanom Kazimierzowi i Adamowi braciom, Wiktorji, Zofii i Karolinie siostram Błódziewiczom w asystencyi ich opiekunów, uprzednio zaś w teyże dacie roku augusta dnia WJWPanom Józefowi zastępcy Marszałkowi b. wilkomierskiemu, Antoniemu Radey Stanu i kawalerowi Łappom, oraz Mustafie Dowgiatłowi Pułkownikowi i kawalerowi tradycyjnemu possessorowi in fundo dóbr Sterkań, w folwarku zaś Putwiszkach atynencyonalnym WJJP. Ignacemu i Elżbiecie z Tyszków Naruszewiczom Sędziom granicznym wilkomierskim małżonkom,

JW Panu Onufremu Klimowiczowi Prezydentowi b. granicznemu wilkomierskiemu w stopniu suksessorów zeszłego Elrycha doktora powiatu wilkomierskiego opiekującemu się, we wsi Gierkańcach, **WJ** Panu Antoniemu Domeykowi Sędziemu Ziemskiemu powiatu kowieńskiego opiekunowi po zeszyłych Ignacym i Anieli z Downarówiczów Domeykach, **WJ** Panny Róży Domeykówny, we wsi Lelunach, **WJ** Panu Franciszkowi i samey Jmci Downarowiczom Sędziom granicznym wilkomierskim tradycyjnym, possesorom, do pomienionych majątków Szłowian i Sterkańc przysłuchujących w powiecie wilkomierskim położonych, podałem, i termin rozprawy przed Sądem Głównym Litewsko Wileńskim Departamentu 2go zapowiedziałem. Tadeusz Meysztowicz Wóźny powiatu wilkomierskiego.

Roku 1822 miesiąca 7bra 2 dnia. Przed Aktami Ziemskimi powiatu wilkomierskiego stawając obecnie Wóźny w górze wyrażony relacją podanego pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziemski powiatu wilkomierskiego Regent.

Roku 1822 7bra 12 dnia, że takowy pozew może być umieszczony w Gazecie Kuryera Lit. zaświadczam. Konstanty Zwolda Mejer Ziemski wilkomierski Sędzia.

Ex d y w i z y a.

1 Sąd Ziemski Ptu Szawelskiego za Remisami Wileńskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu, sprawę **JW**. Józefa Burniewicza b. vice Marszałka Ptu Szawel. z jego kredytorami i byłym arendownym tenutorem dóbr rzeczonych **JW**. Burniewicza, **W**. Jerzym Szelejorem doktorem medycyny, we względzie tylko obliczenia należności, rozstrzygnął: i w dniu dzisiejszym dekret swój ogłosił; z konfrontacji zaś wartości majątku i zarekognoskowanych długów, gdy się okazało że kredytorowie przez inekwitację nie mogą otrzymać prawnego wynagrodzenia, postanowił przeto Sąd, własności debitora Exdywizyą, i tę czynność przyspieszając, aby kredytorowie w przewłóce czasu; na procentach nieszkodowali; wydzielania dla nich ziemi, dnia 18 teraźniejszego miesiąca rozpocząć postanowił, i zjazd Sądu Exdywizorskiego na ten czas zadeterminował, dokąd naznaczeni do składu Exdywizorskiego sądu członkowie, w wyrażonym terminie, nieodmiennie zjadą, ażeby zatem natenczas wszyscy aktorowie sami lub przez plenipotentów summerekognoskowanych pod ich utratą przybywali, przez niniejszą awizację obowiązuje. Dat w Szawlach 1822 septembra 9 dnia.

Prezydent Ziem. Ptu Szawel. Giedymin.
Regent Dullewicz.

A r e n d a.

1 Dom w mieście Wilnie na Wielkiej ulicy **W**. Grunera, w tradycyi będący, cały lub pokojami jest do zaaręgowania, koby życzył wejść w umowę raczy zgłosić się do **W**. Regenta Swiackiewicza, na Łotoczku w domu **W**. Zaykowskiego mieszkającego, gdzie o szczegółach powezmie informacja.

2. Podaje się do powszechnej wiadomości, że skutkiem postanowienia Izby Skarbowej Litewsko-Grodzieńskiej w dniu 28 augusta bieżącego roku zapadłego, odbywać się będą w teyże Izbie Skarbowey targi na wypuszczenie w czteroletnią aręndę, zaczynającą się od 1 januaryi następnego 1823

roku, mieyskich grodzieńskich dochodów brukowego, targowego, wymiarowego, wagowego i czopowego z trunków zagranicznych, w terminach: pierwszym 15, drugim 25 miesiąca nowembra, a trzecim ostatcznym 7 decembra teraźniejszego roku. Koby więc życzył wziąć w aręndę rzeczone dochody, zechce się jawnie do Izby Skarbowey na wyżej wymienione termina z odpowiednią kaucyą. W zastępstwie Sekretarza Radca Tytularny

Józef Dobrzylewski.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorów Johana i Maryanny Kładow w mieście Grodnie naznaczony, za powodem odebrania ukazów zwierzchnich rychłego sądzienia kategorów skarbowych; postanowił przez rezolucyą na dniu miesiąca augusta ogłoszoną, wziąć całe dzieło exdywizy w namowę dnia 26 teraźniejszego miesiąca i roku, o czym dla wiadomości stron interessowanych przesłać awizacyą do Gazety Kuryera Litewskiego trzykrotną zamierzyl. Zatem uwiadamia się wszystkie osoby, izby przed wspomnianym dniem wszystkie objaśnienia uczyniły i dowody złożyły. W protokule podpisali Jan Sokołowski b. Sędzia Ziem. Grodz. Exdywizor. Antoni Dołobowski Adwokat Sądu Głównego Exdywizor. Ignacy Żyszkiewicz Pisarz Sądu Woytowsko-Ław. Exdywizor.

Zgodno z opinią i protokulem exdywizorskim Jan Bartoszewicz Regent Exdywizorski.

O g ł o s z e n i e.

2. Walerian Eyssymont podkomorzyc powiatu grodzieńskiego w roku 1812 pierwszyszy dniem dości swojej zaciągnął się do Gwardyi Polskiej byłego Cesarza Napoleona pod dowództwo zeszłego sp. Jenerała Konopki, razem z armią przeszedłszy granice kraju swojego, żadney do tych czas nie dał o powodzeniu lub życiu swoim wiadomości. Traskliwa familia, a naywięcey czuła o byt jedyngo syna matka, **JW**. Maria z Narbuttow Eyssymontowa, Podkomorzyna Grodzieńska, udawała się z piśmami swojemi do **JW**. Jenerałow Krasieńskiego i Koziatulskiego, lecz żadney o synie swoim wiadomości niepowzięła, postanowiła tedy odezwać się w piśmie publicznym do wszystkich stanów z przełożeniem naypokorniejszych próśb swoich, ażeby ktokolwiek wiedząc o życiu lub śmierci Waleryana Eyssymonta, przez pobudki prawdziwie moralne wchodząc w smutny stan razem wdowy i matki opuszczoney od syna; łaskawie raczył przesłać listowne przez pocztę uwiadomienie do miasta powiatowego Stönima w gubernii grodzieńskiej położonego, a prócz naywiększey wdzięczności expens jaki na posyłkę wyłożonym będzie, że się powróci, aktorka naymocniey zaręcza. Osobiście proszony takowe ogłoszenie podpisuje Leonard Adamowicz Deputat Wywodowy Gubernii Grodzieńskiej.

2. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla targow na oddanie od 1go stycznia 1823 roku w trzyletnią arendowną tenutę w mieście Wilnie wag i miar, ten Rząd raznaczył terminy 4, 7 i 9, następującego 8bra; a zatem życzący mieć udział w tych targach, zechcą na te terminy jawnie się z prawnemi kaucyami do Wileńskiej Izby Skarbowey, w której i uprzednie do targow kondycye będą objawione. Dnia 9 7bra 1822 roku.

Assessor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Stołonaczalnik Kowalenok.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dom murowany w Wilnie na Zarzecznej przedmieściu położony, byłego Wileńskiego kupca Alexandra Słuckiego, naznaczony do oddania w aręndę od dnia 29 teraźniejszego

7bra, cały lub też częściami; a zatém życzący mieć udział w targach i wziąć w arendowną posesyę w pomienionym domu mieszkania, zechcą jawić się do tego Rządu na terminy dnia 11, 16 i 18 tegoż miesiąca. Dnia 7 7bra 1822 r.

Assessor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Stołodaczalnik Kowalenok.

3. Roku 1822 miesiąca julii 25 dnia Sąd Tawatorsko-Exdywizorski dekretem remisyjnym Sądu Ziemskiego powiatu Grodzieńskiego na usatysfacyonowanie kredytorów i pretensorów z funduszu w mieście Grodnie leżących, niemniej na kredytach u różnych osób będących, zeszyłych Ignacego Wróblewskiego b. Prezydenta Miasta Grodna i Jana Jasińskiego ustanowiony, w terminie z obwieszczenia wypadającym, do miejsca przeznaczonego na jurysdykcję to jest Sądu Ziemskiego Grodzieńskiego w zupełnym komplecie zebrany; z powodu niemało upłynionego czasu od ostatniej sessyi tego Sądu, nakazawszy na dzień 25 miesiąca augusta teraźniejszego roku komportację papierów i dokumentów na tych osobach, którzy oney mimo interessowania się do funduszu konkursowi uległych, nie spełnili, niemniej zobowiązawszy successorów zeszyłych Ignacego Wróblewskiego i Jana Jasińskiego, jako najlepiej o kredytorach, pretensorach jakoteż debitorach wiedzieć mogących, do zaadcytowania pozwem edyktalnym z umieszczeniem w Gazecie Kuryera Litewskiego, postanowił przesłać awizację ogólną w celu powołania wszystkich interessowanych, lub z jakiegokolwiek względu interessować się mogących osób do funduszu Wróblewskiego i Jasińskiego pod skutkami ammissyi, i Sądy do dnia 1go septembra, w teraźniejszym roku odłożyć w terminie zaś przypadłym z dokładu, Sąd Exdywizorski za powodem doniesienia przez strony, że awizacja dotąd wydrukowaną nie została, zobowiązał takową ponowić, z odłożeniem do wyjscia oney Sądem do dnia 20 7bra. Izby przeto nikt nieskładał się nie wiadomością o decyzjach, skutkach z niestanności wypaść mogących, i odkładzie Sądów na dzień 20 teraźniejszego miesiąca i roku przez niniejszą awizację oznajmuje się. Podpisali w protokule.

Jan Sokółowski b. Sędzia Ziemi Grodzieńskiej Exdywizor. Wincenty Wygonowski Exdywizor. Jan Braun Exdywizor.

Zgodno z opinią i protokołem Sądu Exdywizorskiego świadczą Jan Bartoszewicz Regent tegoż Sądu.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Rządu Gubernialnego. Z powodu zamierzonych robot w twierdzy Dyneburgu w następującym 1823 roku, potrzeba jest różnych materyałów, instrumentów, robotnika i rzemieślników niemała liczba. Na skutek odniesienia się o tem Dyneburskiego Komitetu Budowniczego ogłasza się, iżby życzący dostarczyć w roku 1823, Strycharzów, Stolarzów, Mularzów, Ciesli, Ciosających kamienie, Wapniarzy, Garnarzy, Tynkowników, Pilników, a także podjąć się wyrabiania i przewiezienia DREW, Anszperów, Kołow, Obręczy, i dalszego materyału drewnianego z blisko leżących twierdzy Skarbowych lesnych uroczysk Zieloney puszczy i Dubny, również na dostawę do zawodów i twierdzy z wolnej sprzedaży dREW i różnego materyału lesnego, na przewożenie Skarbowego i własnego, przygotowania kamienia do rowów, na wypalenie wapna w Dyneburskim Wapiennym Zawodzie własnym podejmującego się robotnikiem, przybywali do tego Komitetu Budowniczego na terminy teraźniejszego 1822 roku w dniach 1go, 4go i 6go nowembra, dla umowy zaś na dostawę różnego rodzaju żelaznych instrumentów, jako to: naprzykład Stolarskich, do ciosania kamieni, Mularskich, Kowalskich, Łopat, Big i samego żelaza w różnych gatunkach, cłowiu, stali, alabastru, lin i powrozów, rohoż, i tym podobnych materyałów, na terminy, 3go, 5go i 7go decembra tegoż roku; a dla targów na przewózkę do miejsca robot gliny

grantu, piasku, ziemi czarney, wapna palonego, cegły z zawodów cegielnych, na przewóz z brzegu rzeki do Sztafalow bierwion i od Sztafalow do miejsca robot, na przewóz darniny, na dostawę Dziegoiu, Mchu, Węgla, przysposobionego przez ludzi skarbowych, i właściwie przez podradczyków na terminy januaryi 3go, 5go i 7go 1823 roku, którym przybywającym dla podjęcia się, będą okazane poprzednicze kondycye, podług których targi będą się odbywały, z tym tylko, iż żyjącycy targować się, na bezpieczeństwo Skarbu, o swojej sprawności, obowiązani przedstawie prawne załogi. Dnia 2 septembra 1822 roku.

Assessor Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Naczelnik Stoła Kowalenko.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż więzi z nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci: Trafim Klimenko, Mikołaj Grzybowski, Iwan Andrejew i Prochor Alexiejew, z których chociaż pierwsi dwaj powiadali, że są poddanymi: Klimenko poltawskiej gubernii, Chorolskiego powiatu, ze wsi Berezinkow, obywatela Jana Lisieniewicza, a Grzybowski tutejszoy gubernii, ihumeńskiego powiatu, z majątku Bereziny, obywatelki Tyszkiewiczowej, lecz takowe ich opowiedania po uczynionym egzaminie istotnie się nie potwierdziły, Andrejew także poddanym włodzimierskiej gubernii, i tegoż powiatu, obywatela Xiecia Gorczakowa, u którego był dzieńszczykiem, i Alexiejew, moskiewskiej gubernii, zwiennhorodzkiego powiatu, z majątku Pałowskiiego, obywatela Jenerala Kotahrykowa dwornym człowiekiem; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku uznani za włóczęgow, i oddani do służby wojskowej. Przymioty pomienionych włóczęgow: Klimenko wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy podługowatey pełney, nosa także podługowatego, oczu ciemnoszarych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 26; Grzybowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatey czystey, nosa miernego, oczu ciemnoszarych, włosów rusych, mówi czysto, lat 20; Andrejew wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy nieco podługowatey ciemney, nosa miernego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 27; i Alexiejew wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatey ospowatey, nosa także podługowatego, oczu ciemnoszarych, włosów ciemnorusych, mówi czysto, lat 30; a zatém jeśli by pomienieni włóczęgi okazali się do kogo należącymi, aby ten z prawnymi o przynależeniu ich dowodami, prosił gdzie należy, w naznaczonym prawami czasie, o kwit na policzenie za rekrutów. Dnia 31 augusta 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

3. Od Policji miasta Wilna. W niedawnym czasie za miastem od wziętych pod straż podeyrzanych ludzi odebrane zostały trzy konie z wozem, uprzężą, fuzją, i żelaznami obcęgami, a także w samym mieście ujęty został błakający się koń, jakowe konie i rzeczy do kogo należą niewiadomo, przeto wzywają się właściciele anych, iżby dla przyjęcia takowych jawili się do Policji niniejszey w przeciągu jednego miesiąca od daty niniejszey, gdyż inaczej mają być wyprzedane przez publiczną licytację, a wyęczone pieniądze odesłane będą do magistratury powszechney opieki. Dnia 8 7bra 1822 roku.

Zasiadający Prystaw dzieł śledztwiennych F. Królikowski. Tytularny Sowietnik Hutowicz.